

Konuşan Hayvanlar Okulu

Jane MEADOW

Konuřan Hayvanlar Okulu

Jane MEADOW

Yüksek bir tepede, kıvrılan sarmaşıklardan bir kapının ardında, Konuşan Hayvanlar Okulu vardı. Çocuklar ve hayvanlar, sihirle uğuldayan odalarda birlikte öğrenirlerdi. Kuşlar kara tahtada kelimeler yazar, genç tilkiler patileriyle matematik bulmacaları çözerdi. Herkesin öğrenmek için özel bir yolu vardı ve her yol orada hoş karşılanırdı.

Bu okulda, krem beyazı t yleri ve g k mavisi atkısı olan k   k bir tav an ya ardı. Her yere zıplamayı severdi, hızlı ve daha hızlı,    nk  o yaparak   renirdi. Asla hareketsiz oturmak istemezdi. 'Bir k pr  hakkında okumak neden,' diye sorardı, ' zerinden atlayabiliyorken?' Hızlı bacakları her zaman bir sonraki b y k i e hazırды.

Bir sabah, minik yuvarlak gözlüklü ve mor örgü yelekli bilge yaşlı baykuş dört öğrenciyi öne çağırdı. 'Büyük projeniz,' dedi yavaşça, 'tüm okul için harika bir sürpriz yapmak.' Tavşan heyecanla zıpladı. Tilki sııttı. Çocuk gülümsedi ve bir eskiz defteri çıkardı. Baykuş sakince göz kırptı.

Dördü, yeşil çantalı zeki bir tilki, kıvrıcık kabarık saçlı ve sarı tişörtlü kahverengi tenli bir çocuk, zıplayan tavşan ve bilge baykuştı. 'Önce plan yapmalıyız,' dedi tilki, çantasına vurarak. 'Hayır, zıplamaya başlamalıyız!' diye bağırdı tavşan. Çocuk bir kale çizdi. Baykuş sadece dinledi. Kimse hiçbir konuda anlaşılamadı.

Tilki uzun bir liste açtı. 'Önce ölçeriz, sonra keseriz, sonra çivileriz,' dedi, buyurgan ve gururlu. Tavşan ayağını yere vurdu. 'Çok yavaş! Ben bundan daha hızlı zıplayıp bir şeyler taşıyabilirim!' Çocuk çoktan kaleye bir ejderha çiziyordu. Baykuş iç çekti. 'Belki de hepimiz dinlemeliyiz,' dedi yumuşakça, ama kimse onu duymadı.

Bu yüzden yalnız çalışmayı denediler. Tavşan odun bulmaya zıpladı, ama o kadar hızlıydı ki yarısını düşürdü. Tilki kusursuz bir plan yaptı, ama ağır tahtaları tek başına kaldıramadı. Çocuk projenin güzel bir resmini çizdi, ama bir resim ayakta duramaz. Ve baykuş izledi, onların fark etmesini bekledi.

Kısa süre sonra proje, çubuklar ve iplerden oluşan dağınık bir yığın oldu. Tavşanın kulakları sarktı. Tilkinin kuyruğu sallanmayı bıraktı. Çocuğun gülümsemesi soldu. 'Bu hiç de harika değil,' diye fısıldadı tavşan. Baykuş aşağı uçtu ve yumuşakça yanlarına kondu. 'Belki,' dedi, 'sorun proje değil. Belki de sorun yalnız çalışmak.'

Çocuk eskiz defterine, sonra arkadaşlarına baktı. 'Bekleyin!' dedi, koyu gözleri parlayarak. 'Bir fikrim var. Ya her birimiz en iyi yaptığımız kısmı yaparsak?' Tavşan zıplamayı bıraktı. Tilki parmak vurmaya bıraktı. Baykuş yavaşça başını salladı. 'Bu,' dedi, 'takım çalışması gibi görünüyor. Deneyelim.' Dördü bir daire şeklinde oturdular.

Tilki planını yaydı. 'Sağlam bir tabana ihtiyacımız var,' dedi, 've ben onu nasıl sağlam yapacağımı bulabilirim.' Çizgiler çizdi ve açları ölçtü. Tavşan zıpladı. 'Ben hafif çubukları almaya zıplayıp hızlıca geri getirebilirim!' Çocuk elini kaldırdı. 'Hepsinin nasıl birleştiğini ben çizerim.' Baykuş gülümsedi. 'Ben de dinlememize yardım ederim.'

Çalışmaya başladılar. Tavşan hızla zıplayarak çubuklar ve ipler taşıdı, mavi atkısı dalgalanıyordu. Tilki her bulmacayı çözdü, tabanı sağlam ve dengeli yaptı. Çocuk eskizler çizdi ve icatlar yaptı, dönen bir yıldız ve küçük bir kapı ekledi. Baykuş izledi ve düşündü, sonra dedi, 'O parça çok yüksek. İndirelim.' Herkes dinledi.

Başta zordu. Tavşan acele etmek istedi, tilki patron olmak istedi ve çocuk bir kelebekle dikkati dağıldı. Ama sonra dinlemeyi hatırladılar. Baykuşun sakın sesi yavaşlamalarına yardım etti. Tavşan hızını paylaştı, tilki zeki planlarını paylaştı, çocuk parlak fikirlerini paylaştı ve baykuş bilgeliğini paylaştı. Birlikte inşa ettiler.

Güneş batmaya başladı ve proje tamamlandı. Tepesinde dönen bir yıldız ve açılan küçük bir kapısı olan, ahşap ve ipten görkemli bir kuleydi. Çocuk onu parlak renklerle boyamıştı. Tilki onu sağlam yapmıştı. Tavşan her parçayı taşımıştı. Baykuş hepsine rehberlik etmişti. Harikaydı ve onların.

Ertesi sabah tüm okul toplandı. Dört arkadaş kulelerini gösterince herkes alkışladı. Tavşan sevinçle zıpladı, tilki gururla eğildi, çocuk ışıldadı ve baykuş gözlüklerinin ardından mutlulukla göz kırptı. 'Birlikte başardık!' dediler. Sihirli okul alkışladı ve ayaklarını yere vurdu, kulenin yıldızı güneş ışığında döndü.

Bilge baykuş dördünü yanına topladı. 'Görüyorsunuz,' dedi yumuşakça, 'herkes farklı öğrenir. Tavşan zıplayarak öğrenir, tilki planlayarak, çocuk çizerek ve ben izleyerek. Bu yolların hiçbirisi yanlış değil.' Tavşan başını salladı. 'Ve yeteneklerimizi paylaştığımızda,' dedi çocuk, 'büyük şeyler başarırız.' Tilki gülümsedi. 'Takım çalışması,' dedi, 'en iyi plandır.'

O günden sonra dört arkadaş sık sık birlikte çalıştılar. Tavşan biraz yavaşlamayı öğrendi, tilki daha çok dinlemeyi öğrendi, çocuk başladığı işi bitirmeyi öğrendi ve baykuş daha erken konuşmayı öğrendi. Herkesin kendi yolunda öğrendiğini ve birlikte çalışmanın büyük şeyler başardığını biliyorlardı. Sihirli okul onlarla gurur duyuyordu.

Ve eęer bir gn Konuřan Hayvanlar Okulu'nu ziyaret ederseniz, kulelerini avluda ykseklerde dururken, yıldıız esintide dnerken greceksiniz. ocuklar ve hayvanlar hl yan yana ğreniyorlar, her biri kendi zel yolunda. Ve hepsi, takım alıřmasının harika řeyler bařardıęını gsteren tavřanı, tilkiyi, ocuęu ve baykuřu hatırlıyorlar. Herkes farklı ğrenir ve bu sihirdir.